

פרקים נפיים

מתורתו של מור הגאון הצדיק המקובל רבינו **נסים פּרץ** זצוקלה"ה

ו תשרי תש"ז - כח שבט תשע"ב

בס"ד | שבת כי תשא | י"ח באדר תש"פ

נקודה עם מחשבה

עגל הזהב / הרב אהרון אבישי

בני משפחת גרוס הגשימו משאלת לב של שנים ארוכות. הם עברו סוף סוף לגור בדירה חדשה בשכונה נקיה ומטופחת. אב המשפחה יצא לטייל ברחובות המשורטטים להפליא וראה לתדהמתו את השכן מאכיל חתול אשפתות מתוך קערה של זהב. הקערה הייתה גדולה וכבדה ומעוטרת באבני חן כך שבכוחה לקצר משמעותית את חוב המשכנתא של הדירה החדשה.

האב חשב לעצמו 'אם אבקש לקנות את הקערה מאדם זה שכנראה אינו יודע את ערכה עלול הוא להבין שהיא שווה הרבה כסף ולא יתרצה למכור לי'. לשם כך פנה אל שכנו בתחבולה וביקש לקנות את החתול הקטן כמתנה לבנו בן העשר. השכן הסכים ומכר את החתול. למחרת היום ניגש שוב אבי משפחת גרוס אל שכנו ואמר "החתול שמכרת לי מסרב לאכול כנראה שהוא רוצה לאכול דווקא מהקערה הזאת בצבע זהב, תמכור לי בבקשה גם את הקערה בכמה פרוטות." השכן הפיקח חייך ואמר "נראה לך שאני טיפש, אתה יודע כמה חתולים מהרחוב מכרתי בגלל הקערה הזאת!?"

בפרשת השבוע חטאו בני ישראל בעגל הזהב. חז"ל מבארים כי לא באמת שכנה הכפירה בליבם אלא עיקר עשייתם את העגל היא כדי להתיר להם איסורי עריות החמורים. פעמים רבות היצר הרע מפתה את האדם בפיתויי זהב נוצצים והאדם חושב לעצמו 'מה כבר יקרה אם אעבור רק עבירה אחת'. אבל מטרתו של היצר אינה העבירה הזאת אלא להמשיך ולמכור לו חתולי אשפתות למכביר בו בזמן שהוא מרמה ומשקר והאדם אינו מקבל כלל את הסיפוק והמרגוע שחשב שיקבל מעבירה בודדת.

שבת שלום ומבורך.

אמונה חושית

שיחתו של מורנו ורבינו זצ"ל

אף על פי שפרשת 'כי תשא' היא ההמשך לפרשות 'תרומה' ו'תצוה' לענין המשכן והבגדים והתרומות, אבל יש בה משהו מיוחד - מעשה העגל.

"וַיֵּרָא הָעָם כִּי בִשֵׁשׁ מִשֶּׁה לָרֶדֶת מִן הַהָר" (שמות לב, א), בושש - לשון איחור ואמר רש"י וכן "בִּשֵׁשׁ רָכְבוּ". פרוש אחר אומר רש"י - בא שש. קבע איתם משה רבנו - לסוף ארבעים יום אני בא בתוך שש שעות. הגיעה השעה השישית של יום הארבעים ואמרו הוא לא הגיע, ונכנסו ללחץ. אוי למי שנכנס ללחץ, השטן מנצל את זה ויכול להפיל אותו לגמרי, לא להשאיר לו אבן על אבן. יהודי, אל תכנס ללחץ! אתה בעולמו של הקב"ה, מה אתה נלחץ? אתה מסודר! תראה מי אבא שלך! הכל יש לך, הכל הוא דואג לך, מה אתה בלחץ? תגיד גם זה לטובה. רצית שיהיה ככה ומתהפך לך למשהו אחר, אתה מחכה והבן אדם לא בא ואתה נכנס ללחץ, ואתה יכול כבר לעבוד עבודה זרה. ברגע שיבוא אתה תכעס עליו והכל יתקלקל. תתישב בדעתך. הכל בידי שמים. אולי השעוון שלך לא מכוון? אולי לא קבעת איתו בכלל היום? בקיצור, אל תכנס ללחץ.

תראה מי אבא שלך, מה אתה בלחץ?

הנה תראה, נכנסו ללחץ - בא השטן וגמר את המעשה. אמר להם כנראה מת משה, הוא לא יבוא, אין לכם מה לחכות. הראה להם אפילו את המיטה של משה ומלאכים אומרים "יושב בסתר עליון" ו"אנא בכח" ומלווים אותו, ועננים שחורים. כשנכנסים ללחץ, במקום לשלוח משלחת כמו שצריך - באו ויקהלו. "וַיִּקְהַל הָעָם עַל אֶהֱרֹן" הפגנות, אספסוף. הם באים ואומרים לאהרון הכהן "קום עשה לנו אֱלֹהִים אֲשֶׁר יִלְכוּ לְפָנֵינוּ, כִּי זֶה מִשֶּׁה הָאֵישׁ אֲשֶׁר הֶעֱלֵנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, לֹא יָדְעָנוּ מֶה הָיָה לוֹ" (שם).

פלא עצום

פלא עצום, אנשים שראו את יציאת מצרים, עשר מכות. לא ראיתם שהשם הפליא את מכותיו במצרים? השם לא הראה לכם? הראה לכם ולמצרים "בְּזֹאת תֵּדַע כִּי אֲנִי ה'" (שמות ז, טז), "לְמַעַן תֵּדַע, כִּי אֲנִי ה' בְּקִרְבְּ הָאָרֶץ" (שמות ח, יח), "בְּעֵבֹר תֵּדַע, כִּי אֲנִי כְּמוֹי בְּכָל הָאָרֶץ" (שמות ט, יד). איפה כל זה? זה לא מספיק? מה כתוב ביציאת מצרים בשירת הים, בקריעת ים סוף? - ראתה

זמני השבת *לביק כי תשא*

ר"ת	יציאה	כניסה	ר"ת	יציאה	כניסה
תל אביב	17:26	18:24	19:00	18:24	17:26
ירושלים	17:10	18:22	19:03	18:22	17:10

שפחה על הים מה שלא ראה יחזקאל בן בוזי הכהן (ילקו"ש בשלח רמז רמד). הגיעו לדרגת מלאכים, דרגת נביאים, "וַיֵּאמְרוּ בָהֶן, וּבְמִשְׁחַת עֲבָדָיו" שמות יד, לא). איפה כל זה?

אי אפשר להבין את הפשט הכי פשוט?

עוד יותר. במעמד הר סיני פתח להם השם שבעה רקיעים (רש"י דברים ד, לה). העגל היה אחרי מעמד הר סיני. אז אחרי מעמד הר סיני, לאחר ש"אַתָּה הָרַאָתָּ לְדַעַת כִּי ה' הוּא הָאֱלֹקִים, אֵין עוֹד מִלְבָּדוֹ" (דברים ד, לה), אתם תבואו לעשות עבודה זרה? לבוא לאהרון ולומר לו "קום עשה לנו אלוקים?" ועוד בהמשך, אחרי שיצא העגל, במקום לצחוק ולומר "מה זה?" - אתם מתחילים לרקוד ולומר "אֵלֶּה אֱלֹקֵיךָ יִשְׂרָאֵל" (שמות לב, ד)? איפה ההגיון? איך אפשר לתפוס, איך אפשר להבין את הפשט הכי פשוט? אפילו אם נרצה למזער את העניין, כמו שחכמים אומרים שסך הכל היו רק שלושת אלפים איש שעבדו את העגל, אבל בכל זאת זה כתם על כלל ישראל. והראיה - שכולם נפלו ממדרגתם.

מיתוק הדברים...

אז באמת אין הבנה, אילולא שהרמב"ן ממתק קצת את העניין. בפרושו על התורה הוא כותב, תדע לך שאותו הדור שעשו את העגל רצו כבוד עליון בגוויה, חיפשו את השם, רצו את הקב"ה, רצו להיות קרובים אליו. לא רצו עבודה זרה, הם רצו כבוד עליון בגוויה [ואולי התכוון מו"ר זיע"א לפרוש ה'אבן עזרא' בשמות לא-יח שכתב שרצו "כבוד חונה בצורת גוויה", והביא הרמב"ן בשמות לב-א פרושו זה של ה'אבן עזרא' וכתב "ואיננו נכון בעיני". אבל גם הרמב"ן פרש כמו ה'אבן עזרא' שלא התכוונו לעבודה זרה ממש אלא למישהו במקום משה שיורה להם את הדרך ע"פ ה' כמו שעשה משה].

לפני שנתחיל להסביר את הרמב"ן, נאמר עוד נקודת חידוד אחת. אם משה האיש הלך, ומעשה שטן הצליח, וחשבתם שהוא מת, אז מה הבעיה? אין לכם את אהרון? למה אתם אומרים לו "קום עשה לנו אלוקים?" היו צריכים לומר לו קום תנהיג אותנו, או תביא לנו מנהיג מהשבעים הזקנים, או יהושע, לא חסר. מה זה ללכת לעבודה זרה?

פה נקודת המפתח...

פה זה נקודת המפתח להבין את העניין. משה רבנו היה "אִישׁ הָאֱלֹקִים" (דברים לג, א), הוא לא היה איש רגיל. הם חיפשו מישהו כמו משה, אי אפשר היה להחליף אותו באהרון. עם כל גדולתו של אהרון שהנהיג אותם שמונים שנה, הוא היה איש שמנהיג. אבל משה היה "איש

האלוקים", איש שהאלוקות מתגלית דרכו, שכינה מדברת מתוך גרונו. אומר הרמב"ן, באופן חד פעמי הרשה הקב"ה לעם ישראל אמצעי בינו לבין, זה היה משה. כדי להוציא אותם מטומאת עבודה זרה של מצרים וכדי להוריד להם את התורה. אם היה איש פשוט מוריד את התורה, הוא לא היה יכול להבין אותה לאשורה. וגם כדי להוציא את עם ישראל מכל הטומאות היה צריך להראות להם בחוש, שיתפסו ביד את האלוקות, כדי להתנתק מהעבודה הזרה. כי בעבודה זרה היה ממש [כלומר זה היה דבר גשמי], לכן הם נמשכו לעבודה זרה. אז היה צריך להראות להם הממש האמיתי, את האלוקות האמיתית, "אַתָּה הָרַאָתָּ לְדַעַת כִּי ה' הוּא הָאֱלֹקִים". אבל כיוון שהם באמת הרגישו את השם בחוש דרך משה רבנו, הם אמרו לאהרון אנחנו רוצים כבוד עליון, אבל שלא יהיה בשמים ממעל, אנחנו רוצים את הקב"ה פה איתנו, לידנו, להרגיש אותו בגוויה, בגוף, כמו משה.

אנו רוצים את הקב"ה לידנו

לכן אמרו לו אתה תהיה המנהיג, ודאי, אתה תנהיג אותנו, אבל מכיון ש"זֶה מִלְשֵׁה הָאִישׁ אֲשֶׁר הֶעֱלֵנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, לֹא יָדַעְנוּ מִה הָיָה לוֹ", לכן חוץ ממך אנחנו רוצים את הקב"ה לידנו ואתה תכוון אותנו ותסביר לנו איך עובדים אותו. והראיה - שהם באים לאהרון שהוא יעשה להם את העגל, הם לא יודעים לעשות.

אומר הרמב"ן, שבכסא הכבוד במרכבה, יש ארבע צורות שבהם יש גילוי של אלקות. אדם, אריה, נשר ושור. והם אמרו, אולי לא מגיע לנו אדם, שזה היה משה רבנו, הצורה הכי גבוהה, הכי יפה, הכי ברורה, אז נסתפק אפילו בשור. וכך השליכו לכור את הטס שעליו היה כתוב "עלה שור", אמרו מספיק לנו אפילו דמות כזו.

לא צריך אמצעי כדי לחוש את הקב"ה!

אז לא סתם הם אמרו "אלה אלוקיך ישראל", זה לא עבודה זרה כפשוטה, הם חיפשו את הקב"ה. אבל זה עבודה זרה! הקב"ה לא מרשה שיהיה אמצעי, אין אמצעי! משה זה חד פעמי. לכן משה היה צריך להיות "וְהָאִישׁ מִלְשֵׁה עֲנֹן מְאֹד מְכַל הָאָדָם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה"

פסח תש"פ

ליל הסדר

ציבורי באוירה משפחתית

מסתפק להיכן ללכת? בא תסב איתנו!!

קהלת בית א-ל מזמינה את הציבור לליל הסדר ציבורי משפחתי באולם הקהילתי 'פנינת המערב' את הסדר יערוך מו"ר ראש המוסדות הרה"ג רבי **שלום יהודה פרוץ** שלי"ט רא אפשרות ישיבה בשולחנות משפחתיים. על פי כל ההידורים, פאר והדר ככני חורין

מחיר השתתפות לאדם 250 ש"ח כולל הכל | מי שאין לו יכולת לשלם יכול להצטרף ללא תשלום או בתשלום חלקי הרשמה מראש חובה עד לתאריך 1 ניסן בלבד

03-5779500

(במדבר יב, א). אם למשה רבנו היה לו איזה ישות, איזה מציאות לעצמו, הוא היה עבודה זרה בעצמו. כי היה בו גילוי אלקות, הוא לא היה אדם רגיל. הוא היה צריך להיות שקוף לגמרי לגמרי, בלי כלום, כולו רק להשם, רואים בו רק את המציאות של השם, אין בו כלום, "וְנִחַנְנוּ מֶהָ כִּי תִלְיֵנוּ עָלֵינוּ?" (שמות טז, ז), אני לא עושה כלום, רק את מה שהשם רוצה אני עושה. הוא היה צריך להיות פשוט לגמרי.

אז זו היתה הטעות שלהם, של בני ישראל. הטעות שלהם הייתה שהם רצו להוריד את זה אליהם, זה הסבר יפה. אבל מה באמת פה הטעות? - אתה צריך אמצעי? יהודי, אתה צריך אמצעי בשביל לחוש את הקב"ה? הרי "מלא כל הארץ כבודו" (ישעיהו נ, ג), "כִּי אֶבֶן מִקִּיר תִּזְעַק, וְכָפִיס מֵעֵץ יַעֲנֶנָּה" (חבקוק ב, יא), "אֲתֶה הָרְאֵת לְדַעַת כִּי ה' הוּא הָאֱלֹהִים, אֵין עוֹד מִלְבָּדוֹ". אחרי שנתנה לך תורה, אז כל המציאות של הבריאה צועקת את השם. לא צריך את משה רבנו. משה רבנו זה התורה. אורייתא וקודשא בריך הוא חד הוא. אתה פותח ספר אתה רואה את קב"ה. כלומר, נתתי לך אמצעי. "אֲנֹכִי ה' אֱלֹהֶיךָ" (שמות כ, ב). אֲנֹכִי - נוטריקון אנא נפשי כתיבת ייבית (שבת קה), אני את הנפש שלי כתבתי ונתתי לכם, זה התורה. אורייתא וקודשא בריך הוא חד הוא. מה אתה צריך יותר מוחשי מזה? כל הבריאה כולה - מלוא כל הארץ כבודו. מאמיתת המצאו נמצאו כל הנמצאים (רמב"ם מהל' יסודי התורה פ"א ה"א). בכל רגע ורגע אין שום התכנות לשום דבר בעולם בלי מציאות השם. הרי אחרי כל דבר הכי קטן שיש בעולם, יש את המציאות של השם, אז אתה רואה בחוש את המציאות של השם!

רצו לצמצם את השכינה

לדרגה הזו רצה הקב"ה שיעלו. והם - לא, הם רוצים משהו מיוחד, משהו שנראה, הם רוצים כאילו לצמצם את השכינה לדבר אחד, למקום אחד.

ובאמת אנחנו רואים שהשם מצווה אותם "לא תַעֲשׂוּן אֲתֵי אֱלֹהֵי כֶסֶף וְאֱלֹהֵי זָהָב לֹא תַעֲשׂוּן לָכֶם" (שמות כ, יט). מה הפרוש? הפרוש אינו לא לעשות עבודה זרה ממש. הקב"ה בא להגיד, שאם אתה תעשה את הכרובים מכסף, לא מזהב, אז זה אלוקי נכר, זה עבודה זרה. "לא תעשו איתי אלוקי כסף" - אני אמרתי לעשות את זה מזהב. "ואלקי זהב" - שלא יוסיף על שני כרובים. אם תעשה שלושה או ארבעה כרובים זה עבודה זרה, ככה חכמים דרשו (רש"י שם).

עבודה אמיתית זה כמו שה' רוצה

אתה צריך לעבוד את השם כמו שהוא רוצה, אז זה עבודה אמיתית. ברגע שאתה מוסיף אז אתה עושה לעצמך דבר חדש, זה עבודה זרה. לא רק שאסור עבודה זרה כפשוטה, אלא אפילו בעבודת הקודש של בית המקדש, אם אתה לא עושה אותה בדיוק כמו שהשם אומר לך, אז אתה לא רואה את ה"מלא כל הארץ כבודו". אם אתה לא עושה כמו שהוא מורה לך, הוראה גבוהה, אתה לא תרגיש אותו כמו שצריך.

אז לגופו של עניין, באמת, הם חיפשו את

קרבת הבורא, אבל הם טעו בדרך. גם אנחנו צריכים לחפש ולא לטעות בדרך. אנחנו צריכים לחפש אמונה חושית. נגד אמונה חושית אין כלום. הכל מתבטל, היצרים, התאוות, הכל מתגמד. הרי מה הם רצו? כבוד עליון בגוויה, למה הם רצו את זה? כי הם פחדו, עד עכשיו הם היו רגילים לזה, ואם יחסר להם את זה, אז אולי יחסר להם ביראת שמים, יחסר להם בעבודת השם.

לראות את ה' באמונה חושית

אז באמת צריך האדם להוריד את האמונה שלו לאמונה חושית בהשם יתברך. לראות בכל דבר את הקב"ה. זה מה שאמרו (מכות כד, א), בא חבקוק והעמידו על אחת - "וְצִדִיק, בְּאֱמוּנָתוֹ יִחְיֶה" (חבקוק ב, ד). לא "על פי אמונתו יחיה" - הוא מאמין שיש השם, והוא חי איך שהוא רוצה. אתה אומר שאתה מאמין? כן, אבל זה לא מחייב אותי בכלום. אלא "צדיק באמונתו יחיה" פרושו תביא את האמונה בחוש ותחיה על פי האמונה הזאת. לא המדרש עיקר אלא המעשה. להוריד

את האמונה בהשם לאמונה חושית. כשאתה מדבר עם חבר שלך אתה רואה את הקב"ה מדבר איתך. אתה בא הביתה, אם אשתך אומרת לך איזה מילה, אתה לא מחשיב את זה באופן של - אין לה מה לעשות? היא לא יודעת שאני עייף? ככה מדברים עם הבעל? ככה מכבדים? ככה עושים? אתה לא מסתכל על אף אחד כאילו שהוא נגדך. כולם שקופים, כולם שליחים, כולם עבדים של השם, כולם עושים רצונו. אל תסתכל על מה שהיא אמרה, אלא על מה שהשם אומר לך דרכה, תחשוב מה השם רוצה ממני?

הקב"ה מתפשט בכל דבר

אז אם אתה מסתכל על כל הבריאה, שבעצם הקב"ה מתפשט על הכל - מלא כל הארץ כבודו והכל עבדיו, והכל שליחיו, והכל עושי רצונו, אז אדם רואה בחוש בכל דבר את השם. נגד אמונה חושית היצר הרע לא יכול לעבוד. מה הוא ימכור לך? תגיד לו אהה, גם אתה באת בשם השם? ברוך הבא, מה אתה רוצה? גם אותו תשים בכיס הקטן, גם הוא שליח, מה זה יצר הרע? זה מלאך שהשם שולח כדי לחזק אותך. תגיד לו מה, באת גם עכשיו? לא מספיק מה שהתגברתי עליך לפני כמה דקות? עוד פעם אתה בא? סימן שהקב"ה נתן לי כוחות אחרים עוד פעם להתגבר עליך. בוא, מה, מה אתה רוצה בדיוק, תגיד. אם אתה רואה שאתה לא יכול נגדו, תגיד לו תחכה דקה, בואי איתי בבקשה לבית המדרש ושמה נתגושש, פה אני לא יכול, משכהו לבית המדרש (סוכה נב, ב). או שתפתח לו ספר על המקום, כי אולי אם אתה תחכה עד שיבוא איתך לבית המדרש, אז הוא יפיל אותך כמה פעמים באמצע. תפתח לו ספר על המקום, תפתח את התורה ותלמד. משכהו לבית המדרש - והוא מתפוצץ!

שחיים כן, כל המידות הרעות מתבטלות

אז כל פעם שאדם חי באופן של "צדיק באמונתו יחיה" ומחיה את האמונה שתהיה אמונה חושית - אז הכעס יורד והגאוה נופלת וכל המידות של האדם, כל החיים של האדם מקבלים תמונה אחרת.

הי רצון שיחיש השם את גאולתנו ויקרב את משיח צדקנו, במהרה בימינו אמן.

להיות נכללים בשורש תיקון המידות

מפי מורנו ורבינו זצוק"ל

כעס, אני היום לא יכול ללמוד אתך, לך טבול, לך תעשה כך וכך, ואולי מחר נלמד. היה רואה על מצחו בדיוק מה הוא עשה אתמול, מה עשה היום. כלומר, היה עובד איתו על ענין של תיקון המידות.

התיקון המידות זה מראה, שהאדם הוא אדם עליון לא אדם תחתון, צריך לעבוד על זה. והעבודה על זה, זה אמונה. אם אתה מאמין או לא מאמין, תחליט, אם אתה מאמין, אתה צריך להבין שהכול מאת ה' והכל לטובה. ושנייה אחת, אם אתה חושב אתה מרוויח. אם אדם פועל בצורה אימפולסיבית- מיידי, אז הוא כמו בהמה, אתה לא תפעל טוב.

שב תחשוב, מה ה' רוצה?

פעולה במידות אם אתה פועל מיד, זה לא טוב. מישהו אמר משהו אל תענה, מה אל תגיב. שב כמה דקות תחשוב, מה הקב"ה רוצה? מה הוא שלח אותו להגיד לי, מה נמצא בתוך העניין הזה? ואחר כך אם אתה רוצה להגיב תגיב. ואז תתחונן עליך דעתך ותבין איך להתנהג. והרווחת,

אתה יודע מה הרווחת? אם אתה שברת את המידה- תיקנת את המידה. אתה הרווחת, אתה עלית מאדם קטן לאדם יותר גדול, ואח"כ לאדם יותר גדול, ואז- אם אדם יותר גדול הקב"ה יכול לדבר. אתה בא ללמוד אתה יכול להבין.

"להיות נכללים בשורש"

זה החשיבות של תיקון המידות "להיות נכללים בשורש", מאז שנברא העולם ועד היום, הגרגיר חול שבים משתוקק להרגיש את האור של הקב"ה שהיה לפני שחטא אדם הראשון, לפני "יִבְדַּל אֱלֹקִים בֵּין הָאֱדָר" (בראשית א', ד') לפני שגנז הקב"ה את האור, כשברא ה' את העולם ברא אותו עם האור, והאור היה חופף ונוגע גם בגשמיות. האצילות הייתה מאירה בתוך העשייה, היה הכול כלול בכל, היה אחד. ואחר כך "יִבְרָא אֱלֹקִים... יִבְדַּל" ראה שאינו ראוי לרשעים להשתמש בו, אז ה' גנז אותו. איפה הוא גנז אותו? אומר הבעל שם טוב: זה גנז בתורה וממילא הצדיקים לא מפסידים, מי שלומד הוא מגלה את זה.

כל דכפין ייתי ויכול...

קמחא דפסחא בהידור חלוקת סלי מזון למשפחות לכבוד חג הפסח

כל המשמח את שלי - אני משמח את שלו!

בסח כשר ושמח

לתרומות ואימוץ משפחה לחג: 03-5779500

זכה שהצינור אצלו היה פתוח בן השורש לבין הענף שנמצא אצלו. שה' היה קורא לו למעלה אז הוא היה שומע את זה מיד ברמקול למטה. "אֲבָרְקֶם אֲבָרְקֶם" - "הַגְּנִי". אנחנו ה' מדבר אל השורש, אבל אנחנו בכלל לא שומעים, לא נכללים בשורש, יש איזה ענף קטן פה, ולפעמים גם הוא קבור בתוך הגוף לפני המיתה, לפני מאה עשרים שנה כבר קוברים את הנשמה בתוך הגוף, מה אנחנו רוצים רק דברים של הגוף. הוא שמה איזה ניצוץ, ולפעמים הוא שולח איזה תדר ככה- איזה עניינים רוחניים, ולפעמים גם את זה לא שומעים. צריך שאדם יעורר את עצמו וזה על ידי תיקון המידות.

תיקון המידות השורש להבנת התורה

תאמינו לי שתיקון המידות זה השורש של כל ההבנה ללימוד התורה, בפרט בקבלה. תסתכלו האר"י הקדוש בשער הגלגולים, מה לא עושה למחרת"ו לתקן אותו. אומר לו היום כשלמדת עם אחיך גמרא בבא קמא צעקת עליו, באת לידי

"אב רחום וחונן תזכנו להיות נכללים בשורשנו, בהיותנו חיים בגלגול הזה". תזכה אותנו בכוח לימוד התורה, והמצוות, והמידות הטובות שאדם מכניע את עצמו, לקנות את המידות קניין גמור. אדם חושב שהוא מפסיד אם הוא משפיל את עצמו.

לפעמים אני מדבר שלום בית, בין איש לאיש. הוא אומר לי כבוד הרב, אם אני יגיד לה מה שאתה אומר, היא תעלה לי על הראש. איך היא תעלה לך על הראש, להיפך, היא תשים אותך על הראש, אם תשפיל את עצמך אתה זוכה, אתה גודל. אם אתה עניו- אתה גודל. אם אתה פחות כועס- אתה גודל. ככל שתכעס, ככל שתקפיד, ככל שתתגאה, אתה מרחיק את עצמך מהתיקון, ואתה מרחיק את עצמך מהקב"ה, אתה עושה את עצמך גשמיות, "תועַבַת ה', כָּל גְּבַה לֵב" (משלי ט"ז, ה').

ניסיונות בכדי לשבר המידות

הרי הקב"ה אוהב אותנו, כמה אוהב אותנו מביא לנו ניסיונות לחתוך מאיתנו את הגאוה, והקנאה, והשנאה, והתחרות, והשיחה הבטלה, והתאוות, והעצלות של החומר. מביא לנו ניסיונות, ואנחנו קוראים לזה שהבן אדם הזה רוצה לשלוט עלינו. אשתו רוצה לשלוט עליו. הילדים לא שומעים בקולו. זה הכול ניסיונות בשביל להשלים אותך. אל תסתכל שבג"א מדברים, ה' מדבר מתוך גרום. הכול עבדיו, הכול צמחיו, אל תסתכל על בני אדם בכלל, כולם שליחים של הקב"ה להביא אותך לשלמות. הקב"ה פועל בכלום, להביא עליך את הברכה. מה הברכה? תיקון המידות, הכנעה, השפלה, ואת קיום התורה והמצוות. ואז אתה נכלל בקדושה, נכלל- נהיה כמו אבר באברי הקדושה. אתה הופך להיות אבר אחד מאברי הקדושה, ואז אתה נכלל בשורש העליון.

לאברהם היה צינור פתוח בין השורש לענף

לכן כתוב "וַיֹּאמֶר אֲבָרְקֶם אֲבָרְקֶם וַיֹּאמֶר הַגְּנִי" (בראשית כ"ב, י"א) אברהם אבינו עליו השלום

י"ל ע"י ישיבת המקובלים בית א-ל מנחם 22 בני ברק | טל: 03-5797491 | פקס: 03-6188298 | מייל: info@bet-el.co.il

ניתן להשיג את העלון בטלפון וכן לקבלו כל שבוע במייל או בווטסאפ 054-6957687 | דרושים מתנדבים להפצה.

